

Å r s m e l d i n g

for Oppland sau- og geitalslag 1967.

Organisasjonsmessig oversikt.

Interessen for småfeholdet holder seg fortsatt godt oppe, selv om man særlig for saueholdet siste året har kunnet merke en demper på den store optimismen og tallmessig framgang en hadde de foregående år. Hovedårsaken er nok den vanskelige situasjonen på verdensmarkedet når det gjelder ull, noe som ikke har unngått å sette merker etter seg også her. Vidre store lagre av kjøtt og ull ved siden av at sauene kom mindre gunstig gjennom siste jordbruksavtale og justeringsavtale enn f.eks. mjølkekua. En klar tendens til omlegging til mer mjølkeproduksjon, og i den senere tid også til fleskeproduksjon, på bekostning av saueholdet, har gjort seg gjeldende.

Virksomheten i sau- og geitalslaga er fortsatt meget livlig.

Lags- og medlemstall de siste 10 år:

1958	30 lag	1388 medlemmer
1959	33 "	1464 "
1960	32 "	1409 "
1961	31 "	1568 "
1962	32 "	1802 "
1963	33 "	2062 "
1964	32 "	2187 "
1965	35 "	2469 "
1966	36 "	2313 "
1967	34 "	2173 "

Nedgangen i medlemstallet er beskjedent, tatt i betraktning forannevnte forhold ved sia av kontingenthøgdinga i 1966. Medlemstallet har holdt seg jevnt i alle lag med en mindre framgang i Valdres og tilsvarende tilbakegang i fylket ellers. Forandringen i lagstall har som årsak at de 3 laga i N. Land er slått sammen til 1 lag. Største medlemstall har Fåberg og Fåvang med 184 medlemmer. Deretter følger Nord-Fron med 135, Dovre med 129 og Ø. Slidre med 107. Størst fremgang i medlemstallet hadde Sel.

Småfeorganisasjonen er godt utbygd i fylket, og det er neppe aktuelt med stiftelse av flere lag. Men mye kan nok gjøres ennå når det gjelder større tilslutning til de enkelte laga.

Oppland sau- og geitalslag er fortsatt det nest største av fylkeslaga. Det står trygt og godt, og er etter hvert utbygd til et utmerket redskap for arbeidet for småfeholdet.

Lokallaga og arbeidet der.

Når sau- og geitalslaget fortsatt er å finne aller fremst i rekken når det gjelder faglige organisasjoner, skyldes det ikke minst den livlige virksomheten ute blant laga, noe som for en stor del henger sammen med at så mange oppgaver kan løses lokalt.

Laga skal ha all mulig honnør for at de er i tur med kontingentinnbetalingen, noe som ikke minst skyldes at grendemannssystemet fungerer utmerket.

Frammøtet til møter, fester og andre tilstelninger har alltid vært det aller beste. Det drives til stadighet en utstrakt faglig opplysningsvirksomhet gjennom kurser, foredrags- og filmkvelder, demonstrasjoner m.v.

Blant de praktiske arbeidsoppgaver står avlsarbeidet i ennå høyere grad enn tidligere i særklasse. Arbeidet fram til nå har resultert i at væreholdet jevnt over ligger på et meget høgt nivå. Og etter hvert som nye og mer effektive avlsmetoder blir tilgjengelige øker mulighetene for utslag for avlsarbeidet. Det som først og fremst kjennetegner innsatsen på dette felt er framgangen for avkomsgransking av værer. Takket være en helhjertet oppslutning ble tiltakene for avkomsgransking gjennomført knirkefritt, og arbeidet fortsetter i øket omfang. Nytt av året er igangsettelse av ring for sjeviotværer på Lesja for værer fra Nord-Gudbrandsdal og Nord-Østerdalen.

Et annet synlig utslag er at tilslutningen til småfekontrollen auker fortsatt. For geitekontrollen økte tallet på kontrollerte geiter fra 2469 til 2603 årsgeiter fra 1965 til 1966, og tallet på kontrollerte sauer økte i samme tidsrom fra 6620 til 7459. Og økningen fortsatte i 1967. Vel 20 % av geitene og 12-13 % av sauene er dermed under kontroll.

Småfesjåa holder plassen sin fortsatt. Når tallet på sjå siste året ble større enn noen sinne, er årsaken de mange søknader om ekstrajå. Mange av dem er blitt en tradisjon som årlige småfedager for mønstring av resultatet av arbeidet, og som utgangspunkt for nye fremstøt.

Fellestiltak som værehammer, driftespørsmål og sams sausanking står til stadighet på programmet.

Årsaken til tap av sau på beite kan være mange, og laga er til stadighet opptatt med disse spørsmål gjennom tiltak for å holde rovdyra i sjakk, arbeide for bedre tilsyn i fjellet, tiltak for å komme tjuvslaktere til livs og ymse andre beitetiltak. Skoggjødslinga synes å representere en stadig økende fare, det samme gjelder biltrafikk gjennom fjellstrekninger der det beiter sau.

Laushundene var plagsomme i mange bygder, og flere lag var til stadighet opptatt med å ordne opp i hundesaker.

Arbeidet med å vinne over flaskehalsene vårhavn og høsthavn til sauen er stadig mer aktuelle lagsoppgaver. Av største betydning på flere måter er arbeidet med ullspørsmålene. Godtgjørelsen fra N.K.F. for ullinnsamling spiller en viktig rolle når det gjelder lagas økonomi, samtidig som det gir muligheter for opplæring i riktig ullbehandling. Arbeidet med ullanalyser som grunnlag for avlsarbeidet har fortsatt høg prioritet.

Arbeidet med bekjempelse av småfesnyltere får stadig høgere prioritet. Fellesetrene for geit arbeider jevnt godt. I likhet med året før er 8 slike anlegg i drift i fylket.

Ellers er laga til stadighet opptatt med å løse en rekke faglige oppgaver på det lokale plan.

Småfeholdets stilling.

Oversikt over sau- og geitetallet i Oppland og landet ellers i flg. jordbrukstellingen:

År	Oppland		Landet	
	Sau	Geit	Sau	Geit
1939	79 135	28 555	1 743 800	248 900
1949	114 666	25 074	1 735 600	146 600
1959	108 971	17 429	1 806 000	100 900
1960	104 837	15 897	1 842 100	101 400
1961	112 110	15 629	1 853 000	102 000
1962	115 833	15 908	1 864 239	98 955
1963	127 437	16 704	1 881 234	100 600
1964	134 812	17 090	1 940 469	111 191
1965	144 503	15 391	1 989 201	107 565
1966	151 640	14 564	2 096 445	108 942
1967	148 346	13 105	2 067 423	108 003

Tallene etter 1959 er representative tellinger. Sauetallet gikk etter dette tilbake med ca. 2,2 % for Oppland og ca. 1,4 % for hele landet, og geitetallet gikk tilbake med ca. 10 % for Oppland og 0,9 % for hele landet.

Produktene fra småfeholdet siste åra er bereknet slik: (Budsjett-nemndas tall):

Geiteholdet.

	1964	1965	1966	1967
Nettoproduksjon, mill. liter	23,8	26,-	27,9	29,-
Melkeinntekt, mill. kr.	29,3	34,-	36,8	38,6
Geitekjøtt, mill. kg	0,4	0,4	0,3	0,4
Inntekt kjøtt, skinn, mill.kr.	1,9	2,-	2,-	2,4
I alt inntekter geiteholdet mill.kr.	31,2	36,-	38,8	41,-

Saueholdet.

Nettoproduksjon kjøtt, mill.kg	15,1	15,8	16,2	17,-
Inntekter av kjøtt og skinn, mill.kr.	102,6	112,5	129,-	138,4
Ullproduksjon, tonn	4771	4900	5300	5300
Ullinntekter, mill.kr.	57,2	63,7	65,3	63,6
I alt inntekter saueholdet, mill.kr.	159,8	176,2	194,3	202,-

Samlet inntekt av småfeholdet ligger på 230-240 mill.kr. eller omlag 8-9 % av inntektene fra husdyrprodukter i alt og 6-7 % av inntektene for husdyrprodukter og planteprodukter.

I året har det vært justering av jordbruksavtalen 1966-68 med utgangspunkt i indeksstigning, økte driftskostnader og et tillegg som var innbygd i avtalen. Resultatet ble for saueholdets vedkommende 20 øres oppgangen i kjøttprisen som tilsvarende stigningen i kjøttprisen forøvrig, bortsett fra svinekjøtt. Videre ble det bevilget 1 mill.kr. til et begynnende trygdefond for tap av sau på beite. Nemnda for utredning av spørsmålet om trygdeordning ventes å legge fram sin innstilling før forhandlingene om jordbruksavtale begynner. I slutten av 1967 la rovdyrskadeutvalget fram en fyldig innstilling som klart fremhever hvor stort problemene er for saueholdet.

For geiteholdets vedkommende ble tillegget det samme som for kumelk, ca. 4,2 øre. Avtalen må således betraktes som noe gunstigere for geita enn for sauene, selv om forholdet til kumelk utvikler seg ugunstigere. Samtidig som truslen om ytterligere nedslag av geitemjølktillegget henger i luften.

Hva geiteholdet angår er det ellers gitt grønt lys for bygging av forsøksfjøs på N.L.H. Videre er arbeidet med planlegging og utbygging av Valbjør i Vågå med sikte på forsøksarbeid kommet godt i gang.

Sommeren 1967 ble betraktet som en god beitesommer selv om beitene kom sent i fjellet og vårhavnsprosmålet således ble vanskeligere enn vanlig. Til gjengjeld holdt beitene lenge ut. Men den tidlige småviltjakta tvang mange til å ta sauen tidligere heim enn det ellers skulle vært nødvendig, noe som påførte småfeholderne tap. Inntrykket en fikk ved høstens mønstringer var at lammeavdråttene var den beste som hadde vært vist. En oversikt over saueslaktene ved Hed-Opp bekrefter da også dette. Ved anlegget på Lillehammer ble det slaktet 20 683 lam. Av disse kom 76,7 % i kl. I med en middelvekt på 17,23 kg, 15,7 % i kl. II 12,58 kg og 7,6 % i kl. III 10,28 kg. Middelvekt for alle lam 15,97 kg. Ved Ottaanlegget ble slaktet 15 309 lam hvorav 82 % kom i klasse I med middelvekt på 17,- kg. Middelvekt for alle lam var her 16,1 kg. Middelvekt for vaksen sau var for Lillehammer 32,52 kg og for Otta 29,52 kg. Tallene for vaksne sauer som ble slaktet på Otta var 3887 og for Lillehammer ⁵⁸⁹² 1650, og fordelingen på klassene var for Lillehammer: kl. I ⁷⁸⁴ 22,8 %, kl. II ¹⁹⁸ 10,7 % og kl. III ¹⁸ 6,5 %

En foreløpig landsoversikt for N.K.F. melder om betydelig høyere tilførsel av kjøtt og ull enn tidligere og med større lagre ved årets slutt. Omkring midten av januar var lageret av kjøtt 2600 tonn, d.v.s. 400 tonn høyere enn på samme tid i fjor, tiltross for at undersøkelsene viser et auka forbruk av saukjøtt på 250-300 gr. pr. innbygger. Oversikten understreker videre at lammevektene har vært gode, noe som også gir utslag i god kvalitet. Det reknes med at jordbruksavtaleprisen for 1967/68 vil bli nådd.

For ull var det ved årsskiftet 650 tonn på lager, d.v.s. ca. 100 mindre enn ifjor på samme tid. Men de oppnådde priser har vært lågere, noe som henger sammen med ullsituasjonen i sin almindelighet, og som for vårt vedkommende krever tilsvarende større utbetalinger gjennom ullfondet.

Ellers har forvarsler om større aktivitet når det gjelder rovdyrfredning resultert i en viss uro i småfekretser. Småfeholderne ser ingen annen utveg for fortsatt å kunne nytte mulighetene i fjellet enn at rovdyra holdes i sjakk. Det burde ellers være klart for alle at forholdene i så måte er helt forskjellige hos oss og våre naboland, som det i den senere tid har hevet seg røster for "samkjøring" med. Den stadige tendens til tidligere jakttider støter også direkte an mot småfeets interesser. Det resulterer i større uro i slutten av beitetia, større tap, tiltross for mer arbeid i sankinga og at beitemulighetene ikke nyttes fullt ut. Her står store interesser på spill for småfeholdet.

Det er fortsatt almindelig tilfredshet fra småfefolket over innsatsen som blir gjort når det gjelder forsøk og forskning, såvel når det gjelder avl, føring og veterinære spørsmål. Behovet for en betydelig øket innsats på denne sektor, og behovet for en koordinering av kreftene blir etter hvert klar. Småfefolket imøteser med forventning innstillingen fra avlsutvalget i N.S.G. som man rekner for å bli et godt grunnlag for utbygging av moderne avlsarbeid.

Hovedtall for småfekontrollen 1966.

Geit.

Lag	Buskaper	Årsgeiter	Pr. årsgeit			F.e. pr. årsgeit	
			Kg mjølk	% feitt	Kg mjølkefeitt	Kr. før	I alt
14	112	2603,3	516	3,77	19,4	171	444

Sau.

	Antall vinterføra søyer	Søyevekt kg	Årsull pr. søye kg	Gagnslam pr. morsøye	Lammevekt kg	Lammevekt pr. morsøye kg
Dalasaue	3405	81	4,5	1,71	43	74
Sjeviot	417	70	4,1	1,64	36	60
Spølsaue	652	59	3,-	1,78	34	60
Rygjasau	637	77	4,3	1,72	40	70
Blandingssau	381	76	4,1	1,65	43	71

Fylkeslagets arbeid.

Styret har i året bestått av: Hans M. Hjelstuen, Fåvang, formann, Gunnar Stuve jr., Biri, nestformann, Hans Bruheim, Skjåk, Johs. P. Lunde, Lena og Ola Riste, V. Slidre med fylkesagronom Moen som sekretær.

Arbeidsutvalget har bestått av: Hjelstuen, Stuve og Moen.

Avkomsgranskinga.

Også dette året har arbeidet med avkomsgranskinga vært den største saka. Det viste seg at opplegget for 1966/67 med den store dalaringen innfridde forventningene, og ble besluttet satt ut i livet på samme måte for 1967/68. Ordningen tar sikte på å gjøre resultatet av granskinga mest mulig fylkesrep-

representativt ved at værer fra hele fylket får høve til å bli med i en større ring på en mer konsentrert prøveflate. En hovedfordel ved ordninga er at også utkantstrøk og distrikter med mer spredt sauehold får høve til å få gransket værene. En stadig økende forståelse og interesse for saken gjør at arbeidet går lettere. At skepsisen når det gjelder å bruke lam synes å være forsvunnet, vil også i høg grad lette arbeidet med organiseringen. I 1966/67 omfattet den store ringen for dalaværer 20 vaksne værer og 18 lam. Tendensen går i retning av å bruke lam, og før inneværende år har ringen 14 vaksne værer og 24 lam som alle skal betjene 18 stasjoner; 2 og 2 værer går i følge - en vaksen og ett lam - så lenge det er nok vaksne, siden 2 og 2 lam.

For 1966/67 var materiellet for den store ringen at 32 av de 38 værene hadde nok parringer og avkom for å bli indeksbereknet, mens 3 lam ble betegnet som positive eller negative. På topp kom Traust Bryhn 14242 med 120, fulgt av 658 Rudi (Skogprins) 117, 16 værer ellers hadde indeks på 100 og over.

I ring for værlam i Fåberg fikk 10 lam og 1 vaksen vær indeks. Listen ble toppet av Sveen 264 (Sveen) indeks 112 og Lauvsletten 155 (Brutus) 111 i indeks.

Ved gransking av spelværer i ring i Fron og Ringebu fikk 10 værer indeks, hvorav 3 på 100 og mer. Skarsgardsilken 2521 tilh. Tosten Dalseg kom her på topp med indeks 112.

Avlsutvalget har i likhet med foregående år bestått av Hans M. Hjelstuen, Karl L. Riise og Olav Moen. Utvalget har holdt møter både med styret og med laga som omfattes av granskinga.

Planen for inneværende år er som nevnt en ring for dalaværer av samme storleik som den store ringen i fjor og med omlag samme geografiske utstrekning. Vidre en ring for ¹¹ spelværer i Fron, Ringebu og Fåvang. Og som nytt tiltak av året en ring for gransking av sjeviotværer på Lesja hvor det "deltar" 6 vaksne værer og 6 lam fra Nord-Gudbrandsdal og Nord-Østerdal.

Arbeidet ser ut til å ha fått minst like god start som i fjor. Kostnadene kom i 1966/67 på ca. 8.500,-. For inneværende år reknes med ca. kr. 10.000,-.

Når det har vært mulig å gjennomføre tiltaket i den utstrekning som er skjedd, skyldes det først og fremst at Oppland landbruksselskap og Hed-Opp gjennom tilskott har vært med å tilrettelegge det økonomiske grunnlaget. Ved siden av dette har det vært nødvendig med oppkrevelse av "startkontingent". Årets kjørekarer har vært Nils Skinnerlien, Lillehammer og Johs. Hage, Fåvang for den store ringen. Tosten Dalseg, Hundorp for spelringen og Idar A. Hole Lesja for sjeviotringen.

Livdyromsetningen

Som nytt tiltak for å få livdyromsetningen inn i mer rasjonelle former ble det forsøksvis arrangert en salgsdag ved Hed-Opp, Lillehammer etter liknende opplegg som tidligere prøvd for andre dyreslag. Livdyrsjef Rolf Bakken foresto arrangementet som omfattet 14 risbitværer og 10 kåra værlam, 13 gimrer og 11 søyelam av dala, 5 risbitværer, 10 kåra værlam, 5 gimrer og 7 søyelam av rygja og 4 risbitværer og 2 kåra værlam av spel - ialt 81 dyr.

Arrangementet var godt besøkt og svarte fullt ut til forventningene og frister avgjort til gjentakelse. Men en kunne ikke unngå å legge merke til at den noe tamme livdyromsetningen som gjorde seg gjeldende siste høst var merkbart også her. Det som gikk best unna var dalaværer og lam, mens gimrene stort sett ble stående igjen.

Rovdyrspørsmål.

Jerveringen har vært opprettholdt etter tidligere plan. Alle institusjoner som deltok i 1966 fornyet kontrakten for 1967 som resulterte i et tilskott til skottpremier fra kommuner, fjellstyrer, tamreinselskaper og almenningsstyrer, stort kr. 5.325,-. I tillegg til dette kr. 1.000,- fra stat og fylke og ytterligere kr. 2.000,- for jerv som er felt i Lom og Skjåk, som medlemmer av den "vesle" jerveringen som foruten disse to kommunene også omfatter vestlandskommunene Luster, Årdal, Aurland og Luster med en samlet skottpremie på kr. 3.000,-.

Året har vært av de relativt fredlige når det gjelder rovdyr, idet det ikke har vært nevneverdig spor etter jerv. Men styret finner likevel grunn til å fortsette arbeidet, og har henstilt til medlemmene i ringen å delta også i 1968.

Til styret er kommet en rekke henstillinger om liknende tiltak også når det gjelder gaupe. Styret følger saken med all mulig oppmerksomhet, men har hittil ikke funnet det nødvendig med så omfattende tiltak som når det gjelder jerven.

Det er fortsatt reven som reknes som den største sauedreperen. Ved siden av det har hundeplagen vært lei i året, med endel riktig stygge tilfeller, som ytterligere understreker at det bør gjøres alt for å få innskjerpet og overholdt lovbestemmelsene når det gjelder laushunder.

Fylkesmesterskap i dressur av gjeterhund.

Mesterskapet ble arrangert i Ringebru med Ola Ødegård som dommer. Det møtte 9 deltakere.

Fylkesmester ble: Johan Haugstad, Ringebru med Truls 82 poeng,
2. pr. og godkjent A prøve.

Følgende avla tilfredsstillende B prøve:

Ola Roterud med Laila	53 poeng (fikk senere godkjent A prøve i Nannestad)
Hans Flatmo, Ringebu med Tass	49 poeng
Hjalmar Ødegård, Ringebu med Tassi	45 poeng
Ole Rudi, Ringebu med Lydia	42 poeng.

Klyppekurs.

Det ble arrangert klyppekurser under ledelse av konsulent Fjell og inspektør Pedersen på Otta, Lillehammer, Gjøvik og Vang. De 70 som møtte ved kursene ga uttrykk for stor tilfredshet med tiltaket.

Andre småfekurser og foredrag.

Fylkesagronom Moen holdt dagkurs og kveldskurser i Vang, Nord-Aurdal, Heggenes og Beito, alle godt besøkt.

Ved Oppland Småbruks- og Hagebruksskole ble det arrangert et 3 dagers alsidig kurs i sauehold der foruten skolens lærere en rekke spesialister på ymse felter innen saueholdet deltok.

Ellers har det vært en utstrakt foredragsvirksomhet ved fylkesagronomen og lokale krefter i en rekke lag.

Ved forannevnte kurser og ved en rekke foredragskvelder er aktuelle filmer og lysbilder vist.

Foredragsmøte om aktuelle avls- og omsetningsspørsmål ble holdt på Otta med følgende foredragsholdere:

Konsulent Håkon Vik: Ullomsetningen,

Konsulent Heier: Sauekjøttomsetningen,

Fylkesagronom Moen: Nye veger i avlsarbeidet i saueholdet.

Tilslutningen til dette møtet var også meget god med deltakelse fra praktisk talt alle bygdene i Gudbrandsdalen.

Markvandring i sauefjellet.

Denne tilstelninga, som også er i ferd med å bli en tradisjon, ble i året lagt til den nye samdrifta Haldorbu i Øystre Slidre og arrangert i samarbeid med Ø. Slidre sau- og geitlagslag. Det var som vanlig godt framnøte med deltakelse fra Valdres og Gudbrandsdalen.

Kåring av pelssau.

Arbeidet med pelssauen griper om seg. Bl.a. er visse strøk av Valdres kommet sterkere inn i bildet, og de første kåringsdager ble arrangert der i høst. Tidligere er det visse strøk i Gudbrandsdalen, særlig Øyer og Lesja, som har drevet mest med denne rasen og arrangert kåringsdager i sau- og geitlagslagas regi.

Organisasjonsmessige spørsmål.

Styret har behandlet den organisasjonsmessige stilling i hovedorganisasjonen og gitt sin fulle tilslutning til det standpunkt styret i Norsk Sau- og geitalslag har inntatt.

Vidre har styret gitt sin tilslutning til spørsmålet om representantskap i hovedorganisasjonen.

Årsmøtet ble holdt på Høvringen Fjellstue med Sel sau- og geitalslag som dyktig arrangør. På møtet holdt beitekonsulent Håkon Graffer foredrag om "Vår- og haustbeite til sauene". Under møtet ble Asbjørn Eggan, Sel tildelt fylkeslagets diplom for sin innsats på Ottasjøet og for småfeorganisasjonen. Møtet vedtok en uttalelse til Landbruksdepartementet hvor det pekes på en rekke aktuelle oppgaver i småfeholdet.

Småfesjåa.

Spørsmålet om å arrangere landsdelsjå på Gjøvik i 1968 med deltakelse fra Hedmark, Akershus og Buskerud er tatt opp og har fått tilslutning fra nevnte fylker.

Småfemesse.

Styret arbeider med spørsmålet om arrangement av en småfemesse på Lillehammer våren 1968 i forbindelse med landbruksveka eller et liknende arrangement.

Fylkeslagets gavepremie

for årets beste lamsøye ble tildelt Trygve Beckhaug for Brita (103) som fikk 69 poeng og 1. pr. og dermed spiss for de 86 1. pr. søyene i fylket i 1967.

Uttalelser og henstillinger.

Utenom de forannevnte henstillinger er sendt henstilling til N.K.F. om å gå inn for økt forbruk av sauekjøtt og ymse beitespørsmål. Vidre er sendt henstilling til avlsledelsen om ymse spørsmål vedr. avdråttkontrollen.

Landslagets årsmøte i Steinkjer.

Fylkeslagets representanter ved landsmøtet var Hans M. Hjelstuen, Hans M. Bruheim og Olav Moen.

Ymse.

Det er fortsatt holdt lager av noteringsbøker, stambøker og annet materiell for noteringer i småfeholdet.

Som vanlig er det sendt ut pressemeldinger om aktuelle faglige organisasjonsmessige spørsmål.

Rundskriv er sendt laga i et antall av 21.

Brevbok og journal viser 620 sendt og 187 mottatte brev.

Det er gitt økonomisk støtte til årets 4H-aksjon (Aksjebrev) og til gaven til Jan Baalsrud.

Styret vil få takke alle som på ymse måter har støttet fylkeslagets arbeid i året. En spesiell takk til Hed-Opp og til Oppland landbruksselskap for økonomisk støtte som har gjort det mulig å fortsette med arbeidet med avkomsgranskinga av værere.

Vi takker Norsk Sau- og geitelslag for godt samarbeid og for hjelp og støtte på ymse måter, lokallaga og tillitsmennene for godt arbeid, pressen for all velvilje og ellers alle som har støttet arbeidet vårt.

Gran, 3. februar 1968.

Hans M. Hjelstuen (sign.)
formann

Hans Bruheim (sign.)

Johs. P. Lunde (sign.)

Gunnar Stuve jr. (sign.)

Ola Riste (sign.)

Olav Moen (sign.)
sekr.